

Мићо М. Савановић
НАДНАС

Уредник
ЗОРАН КОЛУНЦИЈА

Рецензент
МИРКО ВУКОВИЋ

Ликовна опрема
ДРАГАНА И МИРКО ВУКОВИЋ

У књизи кориштене слике
ЛУЧА ФОНТАНЕ

МИЋО М. САВАНОВИЋ

НАДНАС

ПРОМЕТЕЈ
Нови Сад

САДРЖАЈ

СВОЈИНА / 7
ЧУДЕСАН ТРЕН / 19
ПУТОВАЊА / 29
ИГРА / 35
ТИЦИН КАМЕН / 41
КАП / 47
НАДНАС / 61
ПОСЛЕДЊИ ТВИСТ / 67
ПЉУСАК / 71
ЦВАСТ / 75
КАКО КОЈИ / 83
ПРЕОБЛИЧАВАЊЕ / 87
ТРЕНД / 93
ВЕЧЕ У ПАРКУ / 97
КОЛО / 103
СНОВИ / 109
ТЕКА ВЕКА / 113
МОЛИТВА / 117
САМОТРВАЊ / 121
ПРИЧЕШЋА / 125
УРАЗУМИВАЊЕ / 133
ПРИБРАНОСТ / 137
ИЗ БЈЕЛИНЕ МИСЛИ ПЈЕСМА (ОНО „КОЈЕГ У СРЦУ НЕМАШ“) / 141
БЕЛЕШКА О ПИСЦУ / 147

=====

Осамљеност

САМО ГЛАВУ
ГОРЕ
ЦЕЛО НЕБО ПРОЗОР

СВОЈИНА

Широк дух

С капка
неба
капи радости

Само, капак
горе
– цео, свет на длану

С лица јутра

Зеницама у зеницама
Ватром у ватри
Без предаха
Зов живота пра нас

Изгорели смо
Мирис зноја поста пепео
Мириси уздаха склизну у тишину

Са два листа
Небо

Време
после нас

Наличје сунца

Кажу ту; врх
Врх пламена
Ватра камена

Схватање – Свитање

Живот;
песма, без одличја
Сунце;
оно, нема наличја

Семе света

У њу
Снове
– семе света
Сејем

Ја не знам више
Јесам ли

Може ли ишта
Више
Од светла
Ока њеног
Замирисати
Светињом
Лепоте

Истинска љубав

Исправљам
у себи

Растом
респекта растем

Пламтим
другима

Свет
нема краја

Својина

Земља

Најбрже

Присваја

ПриСвоје

Земља
Присваја
Брже
Него се
Сузе
Суше

Земља

Кад се највише подигао
Знао
Где припада

Када пада
Знао
Пропасти не може

Земља је
Увек ту
Раширених руку
Да прихвати
И славу
И муку.

Припадање

Лежимо
Даске живота
Издигнути

Подест – свест

Духом се топимо
– шкрупимо

У-трен у-дав
Ко снега грудва
Што плине
– сунце, кад сине

Капи, кроз даске
– бисерни, без маске

У лету
– огледала свету

Чим на земљу
И оне земља

ПолиИнтелект
ПролиИнтелект

Нико не зна
Нашу муку
Многа уста
Мало руку

Свако види
Нашу муку
Много слова
Мало руку

ЧУДЕСАН ТРЕН

